

BARZYKADA WOLNOŚCI

Rok III.

11 XI. 1942 r.

Chcę, aby z gruzów Warszawy rósł żelbeton Socjalizmu.
Chcę, aby hojnie z krakowskiej szuflady z Czerwonymi Sztandarami.

412818

Wydawnictwo Warszawskiego Komitetu Robotniczego Polakich Socjalistów

Pamięć

Oddajemy hołd pamięci Wodza Idźwiewskiego naszego Ruchu Stanisława Dubois, zamordowanego w Oświęcimiu przez hitlerowskich zbirów. Postać Zamordowanego pozostanie żywa w sercach robotników Warszawy. Był zawsze wśród robotników, gdy toczyła się walka. Robotniczo Warszawa pamięta Go.

Niech zaciśnięta pięść proletariatu uderzy

Historia w pewnych warunkach powtarza się. Czwarty rok obecnej wojny pod wielu względami przypomina czwarty rok pierwszej wojny światowej. Podobnie jak wówczas Niemcy są u kresu wyczerpania. Po wielkich sukcesach pierwszych lat machina wojenna Hitlera stanęła w miejscu, -częstokroć nawet oddając zajęte pozycje. Niemców nie stać już na bieżące prowadzenie wojny. Pod Stalingradem ofensywa niemiecka utknęła od trzech miesięcy. Ofensywa Rommla w Afryce zatrzymała się niemal u bram Aleksandrii. po kilku miesiącach przerwy zakończyła się pogromem wojsk "osi".

Żołnierza niemieckiego czeka nowa straszliwa zima na Wschodzie. Ludność cywilna żyje umęczona bombardowaniami i głodem. Niemieckie przydziały kartkowe są niepomniernie większe od przydziałów dla Polaków w GG, ale w Niemczech nie ma żadnej możliwości nabycia produktów żywnościowych na wolnym rynku. Goering zaleca Niemcom przechowywanie kartofli w salonie, a mieszkańcy Berlina przyjeżdżają na Śląsk i do Poznania po drobne zakupy kupał. Robotnicy i kobiety publicznie manifestują nastroje antywojenne.

Czwarty rok wojny mógłby być wojny rokiem ostatnim. Sytuacja dojrzała do tego. Chodzi tylko o to, żeby Anglia chciała uderzyć. Siły wojenne Anglii na wyspach są oceniane na dobrych kilka milionów, do tego należy doliczyć wciąż dopływające posiłki amerykańskie. Hitler nie ma już dostatecznych rezerw, które mógłby przeciwstawić tej sile, zwłaszcza że musi bronić całej wydłużonej linii od Hiszpanii aż po północne krańce Norwegii. Ale anglosaski imperializm ma jakieś własne rachuby, które każą mu przedkładać wojnę.

Polityka angielskich imperialistów ma więcej niż jeden cel, który pragnie osiągnąć w tej wojnie. Obok imperialistycznej rywalizacji z III-cią Rzeszą i Italią Mussolinięgo, a na Dalekim Wschodzie z Japonią, istnieje zasadnicza sprzeczność między angielskim imperializmem a Związkiem Sowieckim.

Istotę tej sprzeczności mamy dobrze przedstawioną w programo-

wydawnictwie Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej pod tytułem "Gospodarka, polityka, kultura, organizacja Socjalizmu". Autorzy broszury wydanej jeszcze w 1934 r. przewidując, że zwycięstwo Hitlera w Niemczech doprowadzić musi do wybuchu nowej wojny imperialistycznej, w następujący sposób przedstawiają polityczne sprzeczności, które tkwić będą u podstawy nowej wojny. Piszą: "Uwieńczeniem pochodu nowoczesnego barbarzyństwa może stać się nowa wojna, która przy obecnym napięciu antagonizmów między poszczególnymi państwami kapitalistycznymi oraz między światem kapitalistycznym a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, grozi w każdej chwili. A więc u podstawy drugiej wojny imperialistycznej tkwi ta podwójna sprzeczność: antagonizm między poszczególnymi państwami kapitalistycznymi, z których każde chce jak najwięcej zagarnąć pod siebie kosztów innych, z drugiej strony podstawowy antagonizm między imperiaлизmem a Związkiem Sowieckim i dodajmy, wyrastający w toku drugiej wojny imperialistycznej śmiertelny antagonizm między imperiaлизmem a rodzącą się już Rewolucją Światową. Oto dlaczego Churchill boi się końca wojny. Liczy on, że może uda się unieść rewolucyjnych konsekwencji wojny dzięki jakimś straszliwym wyniszczeniom i wyczerpaniu ludzkości przy przedłużeniu się wojny jeszcze na długie lata."

Lecz jaka rolę odgrywa w Anglii rząd Sikorskiego? O czym myśleć?

Członkowie polskiego rządu w Londynie? Bo tu w kraju naród polski jest zagrożony w samym swoim istnieniu. Około milion Żydów Niemcy przerobili w Treblince na smary i nawozy sztuczne, uzupełniając w ten sposób luki w swym zapotrzebowaniu surowcowym. Program hitlerowski wobec Polaków brzmi: Vernichtung oder Ausrottung, niewolnictwo albo wytepienie. Nawet tak zwana nauka hitlerowska pisze pisze z całym cynizmem, że dwie rasy nadają się szczególnie do roli niewolników: Negrzy i Afrykańscy i Europejczy Słowianie.

Szubienice stały się systemem. Hitlerowski okupant zamierza grozić szubienicą każdemu krajowi w pokornym ni woli. Ale Polacy nie chcą podlegać. Żydów i Żydki mają ginąć, woła ginąć w wojnie. Niemcy stoją już około granicy włoskiej, ale właśnie dla tego chcą wyniszczyć narody pokбите. Hitlerowi Humi chcą wytepić mścicieli.

Co w tej sytuacji zamierza rząd polski w Londynie? Czy zamierza wyjść z roli pokornego trabenta angielskiego imperializmu i połączyć się wspólnie z angielskim proletariatem w zadaniu przetrwania wreszcie drugiego frontu na teren Europy Zachodniej. Dla Sowieców drugi front stanowić będzie poważne obciążenie, dla narodu polskiego jest kwestią życia i śmierci.

Proletariat polski przepełniony jest wolą walki na śmierć i życie z hitlerowskim barbarzyństwem, ale jest również pełen najgłębszego oburzenia wobec metod angielskiego imperializmu. Proletariat polski wierzy w solidarność robotników wszystkich krajów, które położy kres rządowi Hitlera jak również wszystkim innym imperialistom. Nauczony doświadczeniami tej wojny proletariat nie dopuści, by niech się odrodzić ustrój niósący ze sobą wyzysk, bezrobocie i wojny. Wzniesioną pięść proletariatu rozbije wszelką polityczną reakcję i utworzy drogę rządowi robotniczym i rewolucyjnym komitetów biedoty chłopskiej.

Każdy numer płatny

=====

Wznawiamy wydawnictwo "Barykady Wolności" nie rozporządzając żadnymi środkami poza ofiarnością towarzyszy, którzy podjęli się tej pracy i ofiarnością Czytelników. Podjęliśmy wydawnictwo "Barykady", gdyż zadaliśmy tego zwarcie głosu robotniczego terenu. Oczekujemy teraz, że Czytelnicy spełnią swój obowiązek, płacąc za pismo. Nie ustalamy ceny numeru, ale każdy numer musi być płatny. Każdy płaci wedle możliwości: 5 zł., 50 gr. czy 5 gr., ale płaci. Kto nie będzie płacił nic, nie będzie "Barykady" otrzymywał. Już najbliższy numer zostanie odbity w ilości, odpowiadającej liczbie wpłat. Wpłaty zbiorowe czy jednostkowe będziemy dla kontroli kwitować. Uprawnionymi do pobierania wpłat są kolportrzy, którzy otrzymali specjalne zezwolenie od naszego organu wydawniczego.

Warszawski Komitet Robotniczy P.S.

Tym razem początek końca. Klęska Niemiec

w Afryce ma znaczenie pierwszorzędne

Gdy w lecie bieżącego roku w wyniku udanej ofensywy Rommla Niemcy zajęli Tobruk i stanęli u bram Aleksandrii - było to wydarzenie pierwszorzędnego znaczenia. Konsekwencje tego przebiegu były wielorakie i wszystkie niezwykle brzemienne: 1/ Egipt i kanał Suezki wraz z tym najbliższą drogą do Indii znalazły się w polu bezpośredniego zagrożenia. 2/ Anglicy wraz z Bengosi i Tobrukiem stracili, a Włosi i Niemcy zyskali przewagę w zachodniej części Morza Śródziemnego. 3/ Przed mocarstwami "osi" otarła się wizja realizacji strategii, mianowicie: możliwość zwarcia, na podobieństwo nozyc, dwóch odległych dotąd, lecz wówczas zbliżających się ku sobie frontów: na Kaukazie i na froncie amerykańskiego, możliwość zajęcia najważniejszych dróg imperium Anglii, zagrożenie Indii od Zachodu, podczas, gdy Japończycy zagrażają od wschodu. Przed Hitlerem stała jedyna i ostatnia możliwość zwycięskiego rozstrzygnięcia wojny.

Już w lecie b.r. okazało się, że Rommla nie udało się przebić w tym stylu. Ofensywa niemiecko-włoska uległa zatrzymaniu niemal u bram Aleksandrii pod El Alamein. Lecz tym niemniej zwycięstwo Rommla wywierało nie dojmujący przeceniony wpływ na przebieg wojny. Egipt był wciąż zagrożony, a konwoje angielskie musiały płynąć do Egiptu wokół Afryki albo też były więcej niż dziełsiatkowane na wodach Morza Śródziemnego.

Należyte ocenienie zwycięstwa Rommla pozwoli ocenić również nalożycie znaczenie obecnej klęski. Niemcy wszystko, co zyskali, tracą, Anglicy odzyskują wszystko, co stracili. To jest pierwszy rezultat, niezależnie od dalszego przebiegu angielskiej ofensywy, a należy przypuszczać, że tym razem mimo większych trudności komunikacyjnych - Anglicy przygotowali ofensywę nalożycie.

Reakcja hitlerowskiej propagandy na klęskę w Afryce jest głupkowata. Prasa hitlerowska pisze: "w wojnie pustyńnej sto kilometrów, albo wogóle obeszło jako taki nie gra żadnej roli, jak nas tego zmienia historia wojny w Afryce nauczyć". Liczy się widzieć na dużym ekranie niemieckiego czytelnika. Bo klęska ta po pierwsze rozbiła i dezorganizowała armię i utratę kosztownego uzbrojenia, powtórne zatracenie wielkiej strategii, której celem było zagrożenie Egiptu i Suez, to utrata wreszcie ważnych portów śródziemno-morskich i koniec końców wielki zwrot w wojnie.

Pogrom Rommla w Afryce nie zastąpi drugiego frontu w Europie, lecz świadczy o tym, że Niemcy Hitlera są u kresu, że to jest początek końca.

25 rocznica Rewolucji bolszewickiej

25. XI. minęła 25 rocznica rewolucji bolszewickiej w Rosji. Z pośród wszystkich rewolucyj, które wstrząsnęły Europą po poprzedniej wojnie światowej, to jedna została doprowadzona konsekwentnie do zwycięskiego końca. W zacoferowanym i zniszczonym przez wojnę kraju, rewolucja parć się musiała z tysiącami trudności, nie zawsze szła droga, którąbyśmy chcieli naśladować, ale w ostatecznym rachunku dokonała wielkiego dzieła.

W związku z 25 rocznicą zwycięstwa Rewolucji w Rosji, należy wspomnieć o tych rewolucjach, które zostały przegrane, przede wszystkim o rewolucji niemieckiej w 1918 r. i przypomnieć przyczyny tej klęski, by wyciągnąć naukę na przyszłość, zwłaszcza, że nowa rewolucja światowa jest już u progu.

O klęsce rewolucji decydują dwie przyczyny: oportunizm i zdrada w obozie robotniczym. Rewolucja niemiecka zlikwidowana została podstępnie i brutalnie przez wodzów oportunistycznego skrzydła niemieckiej socjalo-demokracji, zaprzeczonych ideowo reakcją, zwłaszcza trójkolnemu dowództwu jękierskiej Reichu.

Pamiętajmy, że tylko przezwyciężenie oportunistów i zdrady w szeregach robotniczych oraz zorganizowanie własnych sił prowadzi do zwycięstwa.

Z okazji 25 lecia prezydent Roosevelt oraz szereg wybitnych osobistości politycznych USA wysłało depesze gratulacyjne do Stalina i innych członków ZSRR. Depesze gratulacyjne przesłał również Stalinowi premier Churchill, gen. Sikorski, min. Eden i wielu innych.

Hitlerowski Reichsminister od propagandy dr. Goebbels, przyjaciel i prawy ręk Hitlera, jest autorem bardzo złamannego zdania "Das Reich" z 8.XI.1942 r.: "Człowiek, który walczy o życie, jeszcze nie grobie nadziei".

W tym zdaniu Goebbels wyraził sytuację rządów hitlerowskich Niemiec. Rząd hitlerowskiej propagandy w tym co mówi i pisze, robi wrażenie stojącego nad grobem i żywiącego jeszcze j. kieś ost. nadzieje. W okresie wielkich zwycięstw niemieckich zdanie propagandy hitlerowskiej było 2-twe: było poprostu w bęben triumfalnych okrzyków. Teraz, gdy się zaczęły niepowodzenia i gdy niepowodzenia są wciąż głębsze i ciężniejsze propaganda winna zastąpić brak wojennych sukcesów, to jest już zdanie trudniejsze.

Postawiony wobec trudnego zdania Goebbels stosuje następującą metodę propagandy: grozi grobem i jednocześnie daje podniecające zastrzyki nadziei. W jednym zdaniu groźba straszliwej klęski, w zaraz następnym zdaniu zastrzyk nadziei; w jednym zdaniu pisze: "Nie mamy żadnego wyboru, albo walczyć o życie, albo ulec powolnemu zatroceniu. Najgorszą próbą wojenną jest jeszcze dobrodziejstwem wobec długotrwałego stanu, który byłby niechybnym następstwem niemieckiej klęski. I zaraz po tym k. m. wizja prawdziwego raju: "U stóp naszych jeszcze walczących żołnierzy leży olbrzymi, bogaty kraj. Otwieraj się przed nami błogosławiona część ziemi z całą jej urodzajnością" Brzmi to prawie tak, jak opowiedziane w bibl. Karzenie Chrystusa przez szatana po 30-dniowym poście.

Jeżeli byśmy nie mieli innych dowodów, to na podstawie artykułów i mów min. Goebbelsa moglibyśmy ustalić, że III Rzesza weszła na drogę rozkładu. Metoda propagandy, którą stosuje Goebbels przypomina kurację lekarską przy pomocy ostrych zastrzyków. Taką kurację stosuje się jedynie w wypadku ciężkiej choroby. Silny zastrzyk groźby i silny zastrzyk nadziei jednocześnie.

Znajdujemy u Goebbelsa rzeczy zgoła nieoczekiwane. "Naród niemiecki" - pisze Goebbels - "był niezadowolony ze swego losu. Dawał temu Goebbels często publicznie swój wyraz". Wczytajmy się w to zdanie. Czy też nie jest perswazja pod adresem niezadowolonego? Przecież Goebbels jakby mówił: tak: "chcieliście wojny, zrobiliśmy wojnę, dlaczego więc jesteście niezadowoleni?" W artykułach Goebbelsa jak w krzywym zwierciadle odbija się murtujące w narodzie niemieckim niezadowolenie z wojny.

Wśród argumentów Goebbelsa, usprawiedliwiających wojnę spotykamy następujący: "Mieliśmy tylko wybór, albo uderzyć na zewnątrz, albo eksplodować na wewnątrz". Czyli: wojna albo rewolucja. Pod jakim adresem przemawia Goebbels tym językiem: czy tylko pod adresem kapitana niemieckiego, czy również pod adresem kapitana międzynarodowego?

Początek drugiego frontu

Amerycanie nie zajmują Afrykę francuską. Armia Rommle w klęskach.

Prezydent Roosevelt ogłosił, że alijanci są zdecydowani utworzyć szereg nowych frontów ofensywnych. Jednocześnie z oświadczeniem prezydenta wojska amerykańskie w bardzo dużej liczbie wylądowały o świcie 8.XI. w szeregu punktów północnej Afryki francuskiej. Z armią amerykańską współdziałała armia i lotnictwo brytyjskie. Lądowanie odbywa się zarówno na wybrzeżu Atlantyku jak i morza Śródziemnego. Akcją kieruje amerykański generał Eisenhower przewidziany na dowódcę drugiego frontu. Pierwsze lądowania wojska transportowane samolotami i okupowały lotniska. Okupowanie przez wojska amerykańskie północnej Afryki francuskiej rozwija się planowo, jednocześnie w Tunisie, w Marokko i Algierze. Algier poddał się 8.XI. po południu. Amerykanie napotykały opór tylko w niektórych punktach. Opór stawiały niektóre jednostki marynarki francuskiej dowodzone przez Darlana i niektóre baterie przybrzeżne. Lotniska koło Algieru i Oranu zostały z miejsca zajęte przez lotnictwo brytyjskie.

Generał Eisenhower wydał następujący rozkaz do francuskich sił zbrojnych: "Statki winny pozostać w miejscach zakotwiczenia. Ostrzega się przed próbą zatopienia. Baterie przybrzeżne i inne urządzenia winny pozostać gdzie stoją. Ostrzega się przed próbą startowania. Przychodzimy jako

...ci 10. Pierwsi stracić nie będziemy. Walka o wyzwolenie rozpoczę się."
Jednocześnie prezydent Roosevelt ogłosił apel do narodu francuskiego:
"Przychodzimy Wam pomóc; współdziałajcie z nami jak tylko możecie. Niech żyje Francja wieczna!"

W Afali Algier przemówił do armii francuskiej w Afryce gen. Girot
który wezwał się niedawno ucieczką z niewoli niemieckiej: "Ameryka chce nam
pomóc w walce o wyzwolenie. Nie wolno nam tej okazji zmarnować. Armia afrykań-
ska i wojska francuskie w Afryce do przyłączenia się do niego. Generał de Gaulle
z wojsk francuskich w Afryce do przyłączenia się do niego."

Rząd Vichy ogłosił zerwanie stosunków dyplomatycznych ze Stanami
Zjednoczonymi. Pétain nakazał armii francuskiej w Afryce obronę. Jak już
z dotychczasowego przebiegu widać, Pétain i rząd Vichy nie znajdują poskuchu
w armii francuskiej.

Ofensywa amerykańska w północnej Afryce rozpoczęła się w momencie
przełamania się armii Rommle było już faktem. Przez wystąpienie Anglo-
amerykańskie i włoskie w północnej Afryce zostały uchwyczone w
całkowicie i skazane na niewątpliwą zagładę. Ofensywa amerykańska w Afryce
jest drugim frontem, nie jest również zastępstwem drugiego frontu w
Europie, stanowi jednak niewątpliwie początek.

Egipt oczyszczony z Niemców i Włochów

Jak już wiadomo również z komunikatów niemieckich i włoskich, ósma
armia brytyjska po kilkumiesięcznych walkach zkończyła opór wojsk Rommle
i rozpoczął pościg. Depesze korespondentów wojennych z Kairu donoszą, że
będąc w odwrocie armia Rommle przekroczyła już granicę Libii. Anglicy
depcą im po piętych. Marsa Matruh znajduje się w rękach aliantów. Angli-
cy zdobyli dotąd 500 tonów, zdobyli względnie zniszczyli 1000 armat,
wzięli około 40 tysięcy jeńców. Sztaby trzech dywizji włoskich dostały się
do niewoli. Jednostki niemieckie, które próbowały opóźnić marsz armii angiel-
skiej koło Marsa Matruh zostały otoczone i odcięte. Zdejmien jednego z korespo-
dentów, wszyscy generałowie włoscy dostali się do niewoli.

Prawdopodobnie najwyżej 20 tys. Niemców udało się przekroczyć granicę
Libii. 6 dywizji włoskiej piechoty poddało się w pełnym uzbrojeniu. 2 włos-
kie dywizje pancernie Armii i Victorii przestały istnieć. Niemcy w pa-
nicznej ucieczce pozostawili w magazynach wojskowych cały nieknięty sprzęt.
Na opuszczonych lotniskach stoi noc nie naruszonych samolotów. Ze drutami
kolczastymi znajdują się już około 40 tysięcy ludzi. Dowódcy niemieckich
wojsk spodochronowych dostały się do niewoli. Uciekające resztki wojsk Rom-
mle są bez przemyśleń atakowane przez bombowce aliantów. 3 gen. niemieccy padli.
Madagaskar - 7.XI. Francuzi zaprzestali wszelkiego oporu, cała wyspa zajęta
została przez wojsko angielskie.

Front wschodni

Bitwa o Stalingrad jako kluczową pozycję najważniejszej obronnej linii ZSRR
Woronż-Stalingrad-Astrachan nie ogranicza się już do dzisiejszego dnia. Niemcy
Armią Timoszenko poczyniła wielkie postępy zarówno na północ jak i na południe
od Stalingradu. Zagrożenie Niemców jest poważne. Jeżeli posiłki sowieckie
po przycięciu Wołgę nadejdą w dostatecznej ilości - ofensywa Timoszenki będzie
miałaby duże znaczenie strategiczne. W walkach o miasto pada przeciętnie 1000
żołnierzy niemieckich. Zaznacza się poważnie poprawa sytuacji wojsk sowiec-
kich broniących Stalingradu. Bitwa o Stalingrad trwa 103 dni, 41 dni temu
Hitler orzekł, że Stalingrad będzie zdobyty. W sto drugi dzień walk w Stalin-
gradzie Rosjanie wyparli Niemców z szeregu zabudowań w mieście.

Natomiast nad Terekien rozpoczęła w zeszłym miesiącu ofensywa niemiecka
niektóre na celu oskrzydlenia wojsk sowieckich w zagłębiu naftowym Grozny. Wal-
ki toczą się o Nalczyk przy użyciu ze strony niemieckiej większej ilości
wojsk pancernych. Straty niemieckie są znaczne. Efektów brak. Rosjanie kontr-
atakują.

Na wschód od Noworosyjska ponownie użycie przez Niemców rezerw przeznaczonych
na front Stalingradu, dzierżenie wojenne skłaniają się ku zastojowi.

Ogólna sytuacja wojsk niemieckich na południowym odcinku frontu
wschodniego wskazuje, iż wojska niemieckie dostały się w potrzask, z któ-
rego nie łatwo im przyjdzie się wykaraskać. Celem tegorocznej letniej ofen-
sywy niemieckiej: 1/ Rozbicie armii sowieckiej, 2/ opnowanie terenów naft-
owych, 3/ opnowanie Morza Czarnego nie udało się.

Fronty Dalekiego Wschodu

Na Dalekim Wschodzie akcja klientów rozwija się pomyślnie. Na Guadalcanar Japończycy stracili około 5 tysięcy zabitych. Amerykanie posuwają się. Na Nową Gwinę przybyły posiłki amerykańskie z Australii. Japończycy są otoczeni przez wojsko australijskie. Nowa Gwinea i Guadalcanar mają podstawowe znaczenie dla dalszego przebiegu wojny na Pacyfiku.

Patrola brytyjska wkroczyła na terytorium Burny.

Lotnictwo brytyjskie - Lotnictwo brytyjskie bombarduje intensywnie Holandię, Belgię, Francję i Włochy. W naloach biorą udział amerykańskie bombowce. W nocy z 6 na 7 i 7 na 8 b.m. lotnictwo brytyjskie dokonało olbrzymich nalotów na Genuę włoską. Był to z kolei 4 nalot na Genuę w ciągu 12 dni. Rzucono były 2-tonowe bomby. Radio włoskie przyznaje, że straty i zniszczenia są olbrzymie. W ciągu października lotnictwo brytyjskie czynne było na 6 Europe 11 nocy i 20 dni.

Trzeci front

=====

W Courtrai w Belgii spalono fabrykę włókienniczą. Pożary szczerzą się również w Niemczech. Straty wywołane pożarami wyniosły w ub. roku 100 milionów R.M.

Na Ukrainie partyzanci sowieccy wykołocili niemiecki pociąg wojskowy. Koło Smoleńska również partyzanci zabili kilkudziesięciu Niemców oraz zniszczyli wiele sprzętu.

Francja podziemia wezwwała przez radio ludność Francji nieokupowanej do wielkich manifestacji w dniu 11 b.m. o godz. 12 w poł.

Tajnyradiostacja niemiecka donosi, że jednocześnie z wezwaniem Rundtstedt i Kesselring do kwatery Hitlera wpłynął raport Himmlera o krytycznej sytuacji we Włoszech, którą pogorsze jeszcze choroba Mussoliniego. Podobno ks. Humbert, gen. Badoglio oraz przywódca partii chłopskiej stoją na czele partii pokojowej.

Dywizje SS mają być wysłane do Francji nieokupowanej i do Włoch.

Kronika Warszawy i kraju

=====

W dzień zaduszny ludność Warszawy uczciła powszechnie ofiary hitlerowskiego terroru. Na miejscach szubienic położono kwiaty. Na Półcowiźnie usypano na miejscu kaźni duży kopiec, który ludność okoliczna obsypała kwiatami. Niemcy udali, że nie zauważyli tych objawów czci.

12 godzin był zatkorkowany tor kolejowy na linii Siedle - Białka Podlaska wskutek katastrofy kolejowej. Tuż za stacją Sosnowo wpadł pociąg pociąg towarowy. Straty duże w towarze wojennym, żywym i martwym.

Drugą wielką katastrofą kolejową miało miejsce pod Bedharami. Wykołoczył się tu pociąg niemiecki.

Na ziemiach przyłączonych do Rzeszy szaleje terror żywnościowy. Niemcy w obliczu głodowej klęski zwłaszcza na odcinku tłuszczowym zaczęli stosować karę śmierci za zabiciu świń, kur, czy niedźwiedzi kontyngentów. W Czerniechu, Wyszogrodzie i Płocku rozstrzelano 70 Polaków za tajny ubój świń. 13 osób zamordowano za niewyłączenie się ze spisane go drobin. Każdy dzień przynosi nowe ofiary.

Koło Łukowa pod Warszawą wykołoczył się pociąg wojskowy z amunicją.

Są liczni zabici i ranni. W Węgrzech pod Warszawą wyskoczyły z szyn 2 wagony.

Podlasie - we wsi Husinko powiat Witulin Niemcy spalili i zrównali z ziemią wszystkie zagrody, bydlęta rozdali między sąsiednie dwory pozostające pod zarządem niemieckim, całą ludność w tym kobiety dzieci i starców wywieźli. Panuje opinia, że dzieci, starcy i kobiety zostali wymordowani, a mężczyźni wywiezieni przy okopach na froncie wschodnim.

Ostrzegany - Po wymordowaniu Żydów przy wydanej pomocy żydowskiej policji Niemcy próbują niszczyć Polaków ich własnymi rękami. Wystarczy wspomnieć rolę hucłów, jaką odegrała policja granatowa i urzędnicy Urzędów Pracy. Listy gorliwców i kłopotników są sporządzane. Przy następnej próbie dzikania na szkodę Polaków, panowie ci połączą się z tym niezbyt spokojnym światem. Akcja wciągania Polaków w niemiecki aparat "porządkowy" musi być przerwana za każdą cenę.